

[Pia Kjærsgaard]

klokkeklar melding til Socialdemokratiet og måske også lidt til De Konservative.

Fru Lissa Mathiasen er så forhuppet på, at man skal lytte efter og bemærke, at der er ikke nogen af de her organisationer, som har ønsket en total liberalisering. Jamen her er der jo igen tale om forskelligheder i den ideologiske opfattelse. Alt andet lige ville det skabe ro og være en forbedring for forbrugerne. Det ville faktisk også være en forbedring for Folketingets medlemmer, at vi ikke længere skulle blande os i denne lukkelov. Det er da ulideligt, at vi skal blive ved, og gennem årene – selv om det måske umiddelbart er en ret lille sag – har det faktisk altid været en utrolig stor sag ikke alene uden for disse mure, men så sandelig også inden for.

Det er da ikke rimeligt, når HK'ere nu siger, at de får en arbejdstid, som gør, at de ikke kan deltage i det almindelige pulserende liv. Hvorfor i alverden skulle det være anderledes for HK'ere end for andre mennesker i dette samfund? Vi har så tit fremført forskellige steder, at der er masser af grupper, som arbejder på tider, hvor andre har fri. Det kan man vel indrette sig på. Det er jo stadig væk ikke sådan, at arbejdstiden bliver udvidet med dette her. Den er stadig den samme, men den kan komme til at ligge på andre tidspunkter, alt efter hvordan man aftaler det. Jeg mener, det er i orden, at handelsstandsforeninger osv. indbyrdes kan aftale, hvordan man åbner og lukker i et byområde, men jeg mener ikke, vi skal aftale det herinde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er rigtigt, at lukkeloven af mange – også herinde – opfattes som en lille sag. Jeg ser også nogle, der af og til trækker på smilebåndet, når vi ca. en gang om året diskuterer lukkeloven, men jeg vil også gerne sige, at der vel ikke er anden lovgivning, vi vedtager, der i den grad berører samtlige borgere i dette land. Det er måske derfor, at den optager befolkningen mere, end den optager folketingsmedlemmerne.

Så sagde fru Lissa Mathiasen, at fru Lissa Mathiasen havde deltaget i et utal af møder, og jeg tør også godt uden at overdrive sige, at jeg har deltaget i et par møder om lukkeloven. Der er én ting, der går igen, som jeg lige skal gøre regeringen opmærksom på, og det er, at nu har

den altså et nyt ansvar, som er meget stort, som både medarbejdere i og indehavere af butikkerne påpeger, og det er: Når I nu udvider åbningstiden igen, er I nødt til at sørge for, at der også bliver udvidet adgang til, at vi kan få passet vores børn i vuggestuer, i børnehaver. I kan ikke bare bevidstløst udvide åbningstiden, uden at det andet følger med, og I er også nødt til at sørge for, at busserne ikke kører i 10 minutters drift inden for den gamle åbningstid; driften skal udvides, for ellers kan folk ikke komme til og fra. Fra Lyngby Storcenter, har man fortalt mig, går alle busserne ét minut over syv, og når man lukker kl. 7, kan medarbejderne altså ikke være ude af butikkerne kl. 7. Så går den næste bus kl. 8. Når I vedtager det her, har I altså et ansvar for at tilpasse det øvrige samfund. Det siger jeg bare, og derfor er lukkeloven så vigtig.

Anden næstformand (Grove):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de direkte tiltaleformer »I« og »jer« ikke er tilladt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Når fru Lissa Mathiasen kalder mig på talerstolen i spørgsmålet om organisationernes holdning, er jeg nødt til at gøre både den socialdemokratiske og andre ordførere opmærksom på, hvad organisationerne rent faktisk har skrevet. En lang, lang, lang række af organisationerne indleder deres henvendelse med at sige: Vi er principielt tilhængere af en ophævelse af denne lov, men skal den ændres . . . osv. osv.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at vi kan dog ikke også tage disse organisationers udsagn som et positivt bidrag til det ændringsforslag, som jeg omtalte i mit indlæg, ændringsforslag nr. 3 i betænkningen, det ændringsforslag, som indebærer, at mange små butikker skal kaste sig ud i overordentlig store omkostninger for at kunne fortsætte deres nuværende aktivitet.

Jeg vil bare gøre fru Lissa Mathiasen opmærksom på, at når organisationerne ikke har reageret særlig negativt over for dette forslag, skyldes det den enkle kendsgerning, at forslaget først er kommet nu. I det øjeblik, forslaget bliver kendt ude omkring i landet i de enkelte butikker, tror jeg nok, at mange af organisationernes medlemmer vil tage sig til hovedet. Der